

JOHNNY CASHIN SIELU ON TIEN PÄÄLLÄ

Ei sieluun voi katsoa ja sanoa, millainen se on. Johnny Cash ei uskonut. Hän otti kitarankielen ja työnsi sen hitaasti rintansa läpi kohti sydäntä. Siellä hän arveli sielun olevan. Veri tirahti, ja harmaa rintakarvusto tummentui. Kieli työntyi matkansa päähän, pumpun kudoksiin. Henki salpaantui, ja Cash tipahti takahuoneen lattialle. Dramaattinen egoisti. Mitään sielua ei löytynyt, sen sijaan hän virui teho-osastolla ja sai tähden kohtelun, imartelua ja kahvit sänkyyn. Eläkeikää lähestyvän sairaanhoitajan piti se hänelle kertoa: sielu on rustottunut sormenpään kokoiseksi pakkulaksi polvilumpioon. Kun panet kämmenen polvelle ja heilutat jalkaa hitaasti, tunnet rutinan, sielun äänen. Se on eri ääni kuin sydämen, joka on pumpattu täyteen tunnetta. Sielu on kuiva, koska se tekee likaisen jalkatyön. Sydän antaa lausuntoja matkasta.

KARI HOTAKAINEN